

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 764/2008

2008 m. liepos 9 d.

nustatantis procedūras, susijusias su tam tikrų nacionalinių techninių taisyklių taikymu kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamiems gaminiams, ir panaikinantis Sprendimą Nr. 3052/95/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 ir 95 straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Vidaus rinka – teritorija be vidaus sienų, kurioje pagal Sutartį yra užtikrinamas laisvas prekių judėjimas ir draudžiamos kiekybiniai importo apribojimai lygiavertės priemonės. Šis draudimas taikomas visoms nacionalinėms priemonėms, galinčiomis tiesiogiai ar netiesiogiai, faktiškai ar potencialiai kliudyti Bendrijos vidaus prekybai prekėmis.

(2) Nederinant teisės aktų, valstybių narių kompetentingos institucijos gali neteisėtai sukurti kliūtis laisvam prekių judėjimui tarp valstybių narių, kai gaminiams, kurie yra teisėtai parduodami kitose valstybėse narėse, taikomos techninės taisyklės, nustatančios tokiems gaminiams taikomus reikalavimus, pavyzdžiui, taisyklės, susijusias su pavadinimu, forma, dydžiu, svoriu, sudėtimi, pateikimo forma, ženkliniu ir pakavimu. Tokių taisyklių taikymas teisėtai kitoje valstybėje narėje parduodamiems gaminiams gali prieštarauti Sutarties 28 ir 30 straipsniams net ir tuo atveju, jei jos be išimties taikomos visiems gaminiams.

⁽¹⁾ OL C 120, 2008 5 16, p. 1.

⁽²⁾ 2008 m. vasario 21 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas.

(3) Europos Bendrijų Teisingumo Teismo praktika pagrįstas abipusio pripažinimo principas yra viena iš priemonių užtikrinti laisvą prekių judėjimą vidaus rinkoje. Abipusio pripažinimo principas taikomas gaminiams, kuriems netaikomi derinamieji Bendrijos teisės aktai, taip pat gaminių aspektams, kurie nepatenka į tokių teisės aktų taikymo sritį. Pagal tą principą valstybė narė negali uždrausti savo teritorijoje parduoti gaminius, kurie yra teisėtai parduodami kitoje valstybėje narėje, net kai tie gaminiai buvo pagaminti vadovaujantis techninėmis taisyklėmis, kurios skiriasi nuo vietos gaminiams taikomų taisyklių. Vienintelės išimties taikant tą principą yra apribojimai, pateisinami Sutarties 30 straipsnyje nustatytais pagrindais arba kitomis svarbiausiomis visuomenės intereso priežastimis, ir kurie yra proporcingi siekiamam tikslui.

(4) Vis dar yra daug problemų dėl valstybių narių abipusio pripažinimo principo taikymo. Todėl būtina nustatyti procedūras, kuriomis būtų kuo labiau sumažinta galimybė techninėmis taisyklėmis sudaryti neteisėtą kliūtis laisvam prekių judėjimui tarp valstybių narių. Dėl tokių procedūrų nebuvimo valstybėse narėse sukuriama papildoma kliūtis laisvam prekių judėjimui, nes įmonės neskatinamos savo gaminių, kurie teisėtai parduodami kitoje valstybėje narėje, parduoti valstybės narės, taikančios technines taisykles, teritorijoje. Tyrimai parodė, kad daug įmonių, ypač mažosios ir vidutinės įmonės (MVĮ), pritaiko savo gaminius, atsižvelgdamos į valstybių narių technines taisykles, arba jų tose valstybėse narėse neparduoda.

(5) Kompetentingoms institucijoms taip pat nenustatytos tinkamos jų techninių taisyklių taikymo konkrečioms kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamiems gaminiams procedūros. Tokių procedūrų nebuvimas kelia pavojų jų gebėjimui įvertinti gaminių atitiktį pagal Sutartį.

(6) 1999 m. spalio 28 d. Tarybos rezoliucijoje dėl abipusio pripažinimo ⁽³⁾ pažymėta, kad ekonominės veiklos vykdytojai ir piliečiai ne visada visapusiškai ir tinkamai naudojami abipusio pripažinimo principu, nes neturėjo pakankamai

⁽³⁾ OL C 141, 2000 5 19, p. 5.

- žinių apie šį principą ir jo veikimo padarinius. Šia rezoliucija valstybės narės buvo paragintos parengti atitinkamas priemones, kad ekonominės veiklos vykdytojams ir piliečiams nustatytų veiksmingą abipusio pripažinimo sistemą, pagal kurią, *inter alia*, būtų veiksmingai nagrinėjami ekonominės veiklos vykdytojų ir piliečių prašymai ir į juos būtų skubiai atsakoma.
- (7) 2007 m. kovo 8–9 d. Europos Vadovų Taryba pabrėžė, kaip svarbu suteikti naują impulsą prekių vidaus rinkai, stiprinant abipusį pripažinimą ir tuo pat metu užtikrinant aukštą saugos ir vartotojų apsaugos lygį. 2007 m. birželio 21–22 d. vykusio susitikimo metu Europos Vadovų Taryba pabrėžė, kad, siekiant augimo, konkurencingumo ir užimtumo, visų svarbiausia toliau stiprinti keturias vidaus rinkos laisves (laisvą prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimą) ir gerinti vidaus rinkos veikimą.
- (8) Tam, kad prekių vidaus rinka veiktų sklandžiai, būtinos tinkamos ir skaidrios priemonės, skirtos išspręsti problemas, kylančias taikant vienos valstybės narės technines taisykles konkreitiems kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamiems gaminiams.
- (9) Kai taikoma, šiuo reglamentu neturėtų būti pakenkta tolesniam būtinam techninių taisyklių suderinimui, siekiant pagerinti vidaus rinkos veikimą.
- (10) Kliūtys prekybai taip pat gali atsirasti dėl kitų rūšių priemonių, kurioms taikomos Sutarties 28 ir 30 straipsnių nuostatos. Tos priemonės gali būti, pvz., viešųjų pirkimų procedūrų techniniai reikalavimai ar išipareigojimai naudoti nacionalines kalbas. Tačiau tokios priemonės neturėtų būti techninės taisyklės pagal šį reglamentą ir todėl neturėtų patekti į jo taikymo sritį.
- (11) Techninės taisyklės, kaip apibrėžta šiame reglamente, kartais taikomos privalomojo išankstinio leidimo procedūrų, nustatytų pagal valstybių narių teisę, metu, ir pagal kurią valstybės narės kompetentinga institucija, gavusi pareiškėjo paraišką turėtų duoti oficialų sutikimą, kad gaminį ar jo rūšį būtų galima pateikti į tos valstybės narės rinką ar rinkos dalį. Tokios procedūros savaime riboja laisvą prekių judėjimą. Todėl norint privalomojo išankstinio leidimo tvarką pagrįsti atsižvelgiant į pagrindinį laisvo prekių judėjimo vidaus rinkoje principą, ja turėtų būti siekiama viešojo intereso tikslo, pripažįstamo Bendrijos teisėje, ir taip pat ji turėtų būti nediskriminuojanti ir proporcinga; kitaip tariant, procedūra turėtų būti tinkama siekiant užtikrinti, kad būtų pasiektas nustatytas tikslas, bet neviršyti to, kas yra būtina tam tikslui pasiekti. Tokios procedūros atitiktis proporcingumo principui turėtų būti įvertinta atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktikoje pateikiamus argumentus.
- (12) Reikalavimas pateikti gaminį į rinką išankstiniam leidimui gauti neturėtų reikšti techninės taisyklės šio reglamento prasme, o sprendimas neleisti gaminiui patekti į rinką ar jį iš rinkos išimti vien tik tuo pagrindu, kad jis neturi galiojančio išankstinio leidimo, neturėtų reikšti sprendimo, kuriam taikomas šis reglamentas. Tačiau, kai prašymas dėl tokio privalomojo išankstinio leidimo pateiktas, numatomas sprendimas atmesti prašymą remiantis technine taisykle turėtų būti priimamas laikantis šio reglamento, kad pareiškėjas galėtų pasinaudoti šio reglamento teikiama procedūrine apsauga.
- (13) Šis reglamentas neturėtų būti taikomas nacionalinių teismų arba tribunolų sprendimams, kuriais jie įvertina atvejų, kai, pritaikius techninę taisyklę, į vienos valstybės narės rinką neleidžiama pateikti kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamų gaminių arba taikomos sankcijos, teisėtumą.
- (14) Ginklai yra gaminiai, kurie gali kelti rimtą pavojų asmenų sveikatai ir saugai bei valstybių narių visuomenės saugumui. Kelioms konkrečioms ginklų rūšims, teisėtai parduodamoms vienoje valstybėje narėje, asmenų sveikatos ir saugos užtikrinimo bei nusikalstamumo prevencijos tikslu galėtų būti taikomos ribojančios nacionalinės priemonės kitoje valstybėje narėje. Tokias priemones galėtų sudaryti specialios kontrolės ir leidimai, išduodami prieš vienoje valstybėje narėje teisėtai parduodamus ginklus pateikiant į kitos valstybės narės rinką. Todėl valstybėms narėms turėtų būti leista užkirsti kelią ginklų pateikimui į jų rinką, kol nėra visapusiškai įvykdyti jų nacionaliniai procedūriniai reikalavimai.
- (15) 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos⁽¹⁾ nustatoma, kad į rinką gali būti teikiami tik saugūs gaminiai, ir numatoma gamintojų ir platintojų atsakomybė už gaminių saugą. Pagal šią direktyvą institucijoms suteikiama teisė nedelsiant uždrausti bet kokį pavojingą gaminį arba laikinai uždrausti gaminį, kuris gali būti pavojingas, laikotarpiu, kuris yra būtinas atlikti įvairius saugos įvertinimus, patikrinimus ir kontrolę. Ja institucijoms taip pat suteikiama teisė imtis veiksmų, būtinų siekiant pakankamai skubiai taikyti atitinkamas priemones, pvz., 8 straipsnio 1 dalies b–f punktuose nurodytas priemones, jei gaminiai kelia rimtą pavojų. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas priemonėms, kurių valstybių narių kompetentingos institucijos imasi pagal nacionalinius teisės aktus, priimtus įgyvendinant tos direktyvos 8 straipsnio 1 dalies d–f punktus ir 8 straipsnio 3 dalį.

⁽¹⁾ OL L 11, 2002 1 15, p. 4.

- (16) 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002, nustatančiame maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančiame Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiame su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ⁽¹⁾, nustatyta, *inter alia*, skubaus įspėjimo apie pavojų sistema, skirta pranešti apie tiesioginį ar netiesioginį pavojų žmonių sveikatai, kurį sukelia maistas ar pašarai. Pagal tą reglamentą valstybės narės įpareigojamos, taikant skubaus įspėjimo apie pavojų sistemą, nedelsdamos pranešti Komisijai apie visas priemones, kurias jos patvirtina ir kurios yra skirtos apriboti maisto ar pašarų pateikimą į rinką, pašalinimą iš rinkos ar atšaukimą, kad būtų apsaugota žmonių sveikata, ir kurioms įgyvendinti būtina imtis skubių veiksmų. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas priemonėms, kurių valstybių narių kompetentingos institucijos ėmėsi pagal to reglamento 50 straipsnio 3 dalies a punktą ir 54 straipsnį.
- (17) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, atliekamos siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių ⁽²⁾, nustatomos bendros oficialios kontrolės atlikimo taisyklės siekiant įvertinti, ar laikomasi taisyklių, kuriomis siekiama tiesiogiai ar per aplinką visų pirma užkirsti kelią, pašalinti ar iki priimtino lygio sumažinti pavojų žmonėms ir gyvūnams, užtikrinti sąžiningą praktiką prekyboje pašarais ir maistu, apsaugoti vartotojų interesus, įskaitant pašarų ir maisto ženklumą ir kitas vartotojų informavimo formas. Reglamente nustatoma konkreti procedūra, skirta užtikrinti, kad ekonominės veiklos vykdytojai ištaisytų padėtį, susidariusią dėl maistą ir pašarus reglamentuojančių teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių nesilaikymo. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas priemonėms, kurių valstybių narių kompetentingos institucijos ėmėsi pagal to reglamento 54 straipsnį. Tačiau šis reglamentas ir toliau turėtų būti taikomas priemonėms, kurių kompetentingos institucijos ėmėsi arba ketina imtis pagal nacionalines technines taisykles, jei jos nesujisę su Reglamente (EB) Nr. 882/2004 tikslais.
- (18) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/49/EB dėl saugos Bendrijos geležinkeliuose (Saugos geležinkeliuose Direktyva) ⁽³⁾ numatyti leidimų suteikimo procedūra norint pradėti eksploatuoti esamus riedmenis, suteikiant galimybę taikyti tam tikras nacionalines taisykles. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas priemonėms, kurių kompetentingos institucijos imasi pagal tos direktyvos 14 straipsnį.
- (19) 1996 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvoje 96/48/EB dėl transeuropinės greitųjų geležinkelių sistemos sąveikos ⁽⁴⁾ ir 2001 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/16/EB dėl transeuropinės paprastųjų geležinkelių sistemos sąveikos ⁽⁵⁾ numatoma laipsniškai suderinti sistemas ir darbus, laipsniškai priimant technines sąveikos specifikacijas. Todėl šis reglamentas neturėtų būti taikomas sistemoms ir sąveikos sudedamosioms dalims, kurioms taikomos šios direktyvos.
- (20) 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 765/2008 nustatančiame su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros veiksmų reikalavimus, nustatoma akreditavimo sistema, užtikrinanti abipusį atitikties vertinimo įstaigų kompetencijos lygmens pripažinimą. ⁽⁶⁾ Todėl valstybių narių kompetentingos institucijos neturėtų atvesti bandymų ataskaitų ir pažymėjimų, kuriuos išdavė akredituota atitikties vertinimo įstaiga, dėl su tos įstaigos kompetencija susijusių priežasčių. Be to, valstybės narės taip pat gali pripažinti bandymų ataskaitas ir pažymėjimus, kuriuos pagal Bendrijos teisę išdavė kitos atitikties vertinimo įstaigos.
- (21) 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/34/EB, nustatančioje informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką ⁽⁷⁾, valstybės narės įpareigojamos informuoti Komisiją ir kitas valstybes nares apie visus techninių reglamentų, susijusių su gaminiiais, įskaitant žemės ūkio ir žuvininkystės gaminius, projektus bei pateikti motyvų pareiškimą, kodėl būtina priimti tą reglamentą. Tačiau būtina užtikrinti, kad priėmus tokių techninių reglamentą abipusio pripažinimo principas būtų teisingai taikomas atskirais konkrečių gaminių atvejais. Šiuo reglamentu valstybių narių kompetentingas institucijas įpareigojant nurodyti technines ar mokslines priežastis, dėl kurių konkretus gaminytis esamu pavidalu negali būti

⁽¹⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 202/2008 (OL L 60, 2008 3 5, p. 17).

⁽²⁾ OL L 165, 2004 4 30; ištaisyta redakcija paskelbta OL L 191, 2004 5 28, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).

⁽³⁾ OL L 164, 2004 4 30, p. 44; ištaisyta redakcija paskelbta OL L 220, 2004 6 21, p. 16.

⁽⁴⁾ OL L 235, 1996 9 17, p. 6. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2007/32/EB (OL L 141, 2007 6 2, p. 63).

⁽⁵⁾ OL L 110, 2001 4 20, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2007/32/EB.

⁽⁶⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 30.

⁽⁷⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 2006/96/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 81).

- parduodamos toje valstybėje narėje, kaip numatyta Sutarties 28 ir 30 straipsniuose, nustatoma abipusio pripažinimo principo taikymo konkrečiais atvejais procedūra. Šiame reglamente „įrodymai“ neturėtų būti suprantami kaip teisiniai įrodymai. Valstybių narių institucijos pagal šį reglamentą neprivalo pagrįsti pačios techninės taisyklės. Tačiau jos turėtų pagrįsti, kaip nustatyta šiame Reglamente, galimą techninės taisyklės taikymą gaminiui, kuriuo teisėtai prekiaujama kitoje valstybėje narėje.
- (22) Pagal abipusio pripažinimo principą šiame reglamente nustatytoje procedūroje turėtų būti numatyta, kad kompetentingos institucijos kiekvienu atveju ekonominės veiklos vykdytojui praneša, remdamosi atitinkamais turimais techniniais ar moksliniais pagrindais, kad nacionalinių techninių taisyklių taikymas atitinkamam gaminiui ar jo rūšiai yra pagrįstas svarbiais visuomenės intereso reikalavimais ir kad mažiau ribojančių priemonių taikyti negalima. Rašytiniame pranešime ekonominės veiklos vykdytojui turėtų būti sudaryta galimybė pateikti pastabas dėl visų atitinkamų ketinamo priimti sprendimo, ribojančio pateikimą į rinką, aspektų. Jei ekonominės veiklos vykdytojas neatsako iki tų pastabų gavimui nustatyto termino, kompetentinga institucija gali imtis veiksmų.
- (23) „Svarbių visuomenės intereso reikalavimų“ sąvoka, į kurią nuorodos pateikiamos tam tikrose šio reglamento nuostatoje, yra nauja samprata, plėtojama Teisingumo Teismo praktikoje, susijusioje su Sutarties 28 ir 30 straipsniais. Ši sąvoka apima, *inter alia*, fiskalinės priežiūros veiksmingumą, komercinių sandorių sąžiningumą, vartotojų apsaugą, aplinkos apsaugą, spaudos įvairovės išsaugojimą ir rimto socialinės apsaugos sistemos finansinės pusiausvyros sutrikdymo pavojų. Tokiais svarbiais bendro intereso reikalavimais kompetentingos institucijos gali remtis taikydamos technines taisykles. Tačiau jų taikymas neturėtų tapti savavališka diskriminacijos priemone ar užslėptu valstybių narių tarpusavio prekybos apribojimu. Be to, visuomet turėtų būti laikomasi proporcingumo principo, atsižvelgiant į tai, ar kompetentingos institucijos tikrai panaudojo mažiausiai ribojančią priemonę.
- (24) Taikydama šiame reglamente nustatytą procedūrą, valstybės narės kompetentinga institucija neturėtų iš savo rinkos pašalinti kitoje valstybėje narėje teisėtai parduodamo gaminio arba gaminio rūšies ar roboti jo pateikimo į savo rinką. Tačiau būtų tikslinga, kad kompetentinga institucija galėtų patvirtinti laikinąsias priemones, jei būtina skubiai įsikišti, kad nebūtų pakenkta naudotojų saugai ir sveikatai. Tokias laikinąsias priemones kompetentinga institucija taip pat gali patvirtinti tam, kad į jų rinką nebūtų pateiktas gaminys, kurį gaminti ir parduoti visuomenės moralės ar visuomenės saugumo sumetimais, įskaitant nusikalstamumo prevenciją, visiškai uždrausta. Todėl šiomis aplinkybėmis valstybėms narėms turėtų būti leidžiama bet kuriame šiame reglamente nustatytos procedūros etape laikinai sustabdyti gaminių ar jų rūšių pardavimą jų teritorijose.
- (25) Visuose sprendimuose, kuriems taikomas šis reglamentas, turėtų būti nurodytos galimos teisių gynimo priemonės, kad ekonominės veiklos vykdytojas galėtų iškelti bylą kompetentingame nacionaliniame teisme arba tribunole.
- (26) Ekonominės veiklos vykdytoją taip pat tikslinga informuoti apie galimus neteisminius problemos sprendimo mechanizmus, pavyzdžiui, apie SOLVIT sistemą, siekiant užkirsti kelią teisiniam netikrumui ir su teismo procesu susijusių išlaidų atsiradimui.
- (27) Kompetentingai institucijai priėmus sprendimą neįsileisti gaminio į rinką remiantis technine taisykle pagal šiame reglamente nustatytus procedūrinius reikalavimus, jokiems tolesniems veiksams, susijusiems su tuo gaminiu, kurie grindžiami tuo sprendimu ir ta pačia technine taisykle, neturėtų būti taikomi šiame reglamente nustatyti reikalavimai.
- (28) Prekių vidaus rinkai yra svarbu, kad būtų užtikrintas nacionalinių techninių taisyklių prieinamumas, kad įmonės, ir ypač MVĮ, galėtų gauti patikimą ir tikslią informaciją apie galiojančius teisės aktus.
- (29) Todėl būtina įgyvendinti administracinio supaprastinimo principus, *inter alia*, sukūriant gaminių kontaktinių centrų sistemą. Šios sistemos paskirtis turėtų būti užtikrinti, kad įmonėms būtų skaidriai ir teisingai suteikiama informacija ir taip būtų galima užkirsti kelią dėl nacionalinių techninių taisyklių atsirandantiems uždelsimams, išlaidoms ir atgrasančiam poveikiui.
- (30) Siekiant sudaryti palankias sąlygas laisvam prekių judėjimui gaminių kontaktiniai centrai turėtų nemokamai teikti informaciją apie jų nacionalines technines taisykles ir abipusio pripažinimo principo taikymą gaminiams. Gaminių kontaktiniai centrai turėtų turėti tinkamą įrangą ir išteklių bei būti skatinami taip pat teikti informaciją tinklalapyje ir kitomis Bendrijos kalbomis. Gaminių kontaktiniai centrai turėtų taip pat galėti teikti reikalingą papildomą informaciją arba pastabas ekonominės veiklos vykdytojams šiame reglamente nustatytos procedūros metu. Už papildomą informaciją gaminių kontaktiniai centrai gali imti mokesť, proporcingą informacijos kaštams.
- (31) Kadangi gaminių kontaktinių centrų įsteigimas neturėtų kliudyti paskirstyti funkcijų kompetentingoms institucijoms valstybių narių reguliavimo sistemose, turėtų būti sudarytos sąlygos valstybėms narėms įsteigti gaminių kontaktinius

centrus pagal regioninę arba vietinę kompetenciją. Valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė gaminių kontaktinių centrų funkcijas patikėti esamiems kontaktiniams centrams, įsteigtiems pagal kitas Bendrijos priemones, kad būtų išvengta nereikalingo kontaktinių centrų daugėjimo ir būtų supaprastintos administracinės procedūros. Kad nepadidėtų įmonių ir kompetentingų institucijų administracinės išlaidos, valstybėms narėms taip pat turėtų būti suteikta galimybė gaminių kontaktinių centrų funkcijas patikėti ne tik esamoms viešojo administravimo tarnyboms, bet ir nacionaliniams SOLVIT centrams, prekybos rūmams, profesinėms organizacijoms ir privatiems subjektams.

- (32) Valstybės narės ir Komisija turėtų būti skatinamos glaudžiai bendradarbiauti siekiant sudaryti palankias gaminių kontaktiniuose centruose įdarbinto personalo mokymo sąlygas.
- (33) Atsižvelgiant į paneuropinių e. valdžios paslaugų ir pagrindinių sąveikių telematinių tinklų vystymą ir kūrimą, reikėtų numatyti galimybę sukurti elektroninę gaminių kontaktinių centrų keitimosi informacija sistemą pagal 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą 2004/387/EB dėl suderinto paneuropinių e. valdžios paslaugų teikimo valstybės valdymo institucijoms, verslo subjektams ir piliečiams (IDABC) ⁽¹⁾.
- (34) Informacijai apie šio reglamento taikymą teikti, kad būtų daugiau žinoma apie prekių vidaus rinkos veikimą nesuderintuose sektoriuose ir būtų užtikrinta, kad valstybių narių kompetentingos institucijos tinkamai taikytų abipusio pripažinimo principą, reikėtų nustatyti patikimus ir veiksmingus stebėsenos ir vertinimo mechanizmus. Tokiais mechanizmais neturėtų būti viršijama to, kas būtina tiems tikslams pasiekti.
- (35) Šis reglamentas taikomas tik tiems gaminiams ar konkrečioms gaminių savybėms, kuriems netaikomos Bendrijos derinimo priemonės, skirtos panaikinti valstybių narių tarpusavio prekybos kliūtis, atsirandančias dėl galiojančių skirtingų nacionalinių techninių taisyklių. Tokių derinimo priemonių nuostatos dažnai yra baigtinės, ir šiuo atveju valstybės narės negali drausti, riboti arba trukdyti pateikti į jų teritorijose esančią rinką gaminius, atitinkančius tas priemones. Tačiau kai kuriomis Bendrijos derinimo priemonėmis valstybėms narėms leidžiama kelti papildomas gaminio pateikimo į rinką technines sąlygas savo teritorijoje. Tokioms papildomoms sąlygoms turėtų būti taikomi Sutarties 28 ir 30 straipsniai bei šio reglamento nuostatos. Todėl, siekiant veiksmingai įgyvendinti šį reglamentą, Komisija turėtų sudaryti orientacinį ir nebaigtinį gaminių, kuriems netaikomos derinimo priemonės Bendrijos lygiu, sąrašą.

- (36) Pagal 1995 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 3052/95/EB, nustatantį pasikeitimo informacija apie nacionalines priemones, neatitinkančias laisvo prekių judėjimo principo, tvarką Bendrijoje ⁽²⁾, sukurta stebėsenos sistema didžia dalimi nepasiteisino, nes ją įgyvendinant Komisija negavo pakankamai informacijos, kad galėtų nustatyti sektorius, kuriuose būtų tikslinga taikyti derinimo priemones. Ši sistema taip pat nepadėjo greitai išspręsti tam tikrų laisvo judėjimo problemų. Todėl Sprendimas Nr. 3052/95/EB turėtų būti panaikintas.
- (37) Kad kompetentingos institucijos galėtų prisitaikyti prie šiame reglamente nustatytų reikalavimų, šio reglamento taikymui reikėtų nustatyti perinamąjį laikotarpį.
- (38) Kadangi šio reglamento tikslo, t. t. pašalinti laisvo prekių judėjimo tarp valstybių narių technines kliūtis, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi dėl jo masto ir poveikio šio tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydami Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti.
- (39) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽³⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 SKYRIUS

DALYKAS IR TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Dalykas

- Šio reglamento tikslas – stiprinti vidaus rinkos veikimą, gerinant laisvą prekių judėjimą.
- Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės ir procedūros, kurių turi laikytis valstybės narės kompetentingos institucijos, priimdamos arba ketindamos priimti 2 straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą, kuris kliudytų laisvai judėti gaminiui, kuris teisėtai parduodamas kitoje valstybėje narėje, pagal Sutarties 28 straipsnį.

⁽²⁾ OL L 321, 1995 12 30, p. 1.

⁽³⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

⁽¹⁾ OL L 144, 2004 4 30; ištaisyta redakcija paskelbta OL L 181, 2004 5 18, p. 25.

3. Siekiant prisidėti prie 1 dalyje numatyto šio reglamento tikslo įgyvendinimo, jame taip pat numatyta valstybėse narėse įsteigti gaminių kontaktinius centrus.

sąlygos, jeigu tokios sąlygos gali gerokai paveikti gaminio ar jo rūšies sudėtį, pobūdį arba pardavimą.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas remiantis 2 dalyje apibrėžta technine taisykle priimtiems arba ketinamiems priimti administraciniams sprendimams, skirtiems ekonominės veiklos vykdytojams, dėl bet kurio gaminio, įskaitant žemės ūkio ir žuvininkystės gaminius, kurie teisėtai parduodami kitoje valstybėje narėje, jeigu tokiu sprendimu tiesiogiai arba netiesiogiai siekiama:

- a) uždrausti į rinką pateikti tą gaminį ar jo rūšį;
- b) pakeisti tą gaminį ar jo rūšį arba atlikti papildomus bandymus prieš pateikiant į rinką ar išlaikant rinkoje;
- c) pašalinti tokį gaminį ar jo rūšį iš rinkos.

Pagal pirmos pastraipos b punktą gaminio ar jo rūšies pakeitimas reiškia vienos ar kelių gaminio ar jo rūšies charakteristikų, nurodytų 2 dalies b punkto i papunktyje, pakeitimą.

2. Taikant šį reglamentą, techninė taisyklė – bet kuri valstybės narės įstatymo ar kito teisės akto nuostata:

- a) kuri neturi būti derinama Bendrijos lygmeniu; ir
- b) kuria draudžiama parduoti gaminį ar jo rūšį tos valstybės narės teritorijoje, arba kurios laikytis yra privaloma, kai gaminys arba jo rūšis parduodama tos valstybės narės teritorijoje, ir kuria nustatomas vienas iš šių reikalavimų:

- i) to gaminio ar jo rūšies būtinos charakteristikos, pavyzdžiui, kokybės, veikimo ar saugos lygiai, ar matmenys, įskaitant gaminiui ar jo rūšiai taikomus pavadinimo, kuriuo jis parduodamas, terminijos, simbolių, bandymų ir bandymų metodų, pakuotės, žymėjimo arba ženklavimo etiketėmis reikalavimus; arba
- ii) bet koks kitas gaminiui ar jo rūšiai nustatytas reikalavimas, kuriuo siekiama apsaugoti vartotojus ar aplinką ir kuris turi įtakos gaminio gyvavimo ciklui jį pateikus į rinką, pavyzdžiui, gaminio naudojimo, perdirbimo, pakartotinio naudojimo ar šalinimo

3. Šis reglamentas netaikomas:

- a) teismo pobūdžio sprendimams, kuriuos priima nacionaliniai teismai ar tribunolai;
- b) teismo pobūdžio sprendimams, kuriuos priima teisėsaugos institucijos, vykdydamos nusikaltimų, susijusių su terminologija, simboliais ar esminiais įrodymais, susijusiais su nekonstitucinėmis ar nusikalstamomis organizacijomis arba rasistinio ar ksenofobinio pobūdžio nusikaltimais, tyrimą arba baudžiamąjį persekiojimą.

3 straipsnis

Santykis su kitomis Bendrijos teisės aktų nuostatomis

1. Šis reglamentas netaikomas sistemoms ir sąveikos sudedamosioms dalims, kurioms taikomos Direktyvos 96/48/EB ir 2001/16/EB.

2. Šis reglamentas netaikomas tuo atveju, kai valstybių narių institucijos priemonių imasi pagal:

- a) Direktyvos 2001/95/EB 8 straipsnio 1 dalies d–f punktus ir 8 straipsnio 3 dalį;
- b) Reglamento (EB) Nr. 178/2002 50 straipsnio 3 dalies a punktą ir 54 straipsnį;
- c) Reglamento (EB) Nr. 882/2004 54 straipsnį;
- d) Direktyvos 2004/49/EB 14 straipsnį.

2 SKYRIUS

TECHNINĖS TAISYKLĖS TAIKymo PROCEDŪRA

4 straipsnis

Informacija apie gaminį

Kai kompetentinga institucija pateikia gaminį ar gaminio rūšį siekiant įvertinti, ar reikia priimti 2 straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą, ji gali reikalauti, deramai laikydamosi proporcingumo principo, kad pagal 8 straipsnį nustatytas ekonominės veiklos vykdytojas pateiktų visų pirma bet kurią toliau nurodytą informaciją:

- a) atitinkamą informaciją apie atitinkamo gaminio ar jo rūšies charakteristikas;

- b) atitinkamą ir lengvai prieinamą informaciją apie teisėtą gaminio pardavimą kitoje valstybėje narėje.

5 straipsnis

Abipusis akredituotų atitikties vertinimo įstaigų kompetencijos lygio pripažinimas

Dėl su tos įstaigos kompetencija susijusių priežasčių valstybės narės neatmeta pažymėjimų ar bandymų ataskaitų, kurias išduoda atitikties vertinimo įstaiga, akredituota vykdyti atitikties vertinimo veiklą atitinkamoje srityje pagal Reglamentą (EB) Nr. 765/2008.

6 straipsnis

Poreikio taikyti techninę taisyklę įvertinimas

1. Kai kompetentinga institucija ketina priimti 2 straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą, ji pagal 8 straipsnį nustatytam ekonominės veiklos vykdytojui nusiunčia rašytinį pranešimą apie tą ketinimą, kuriame nurodoma techninė taisyklė, kuria bus grindžiamas sprendimas, ir ir pateikiami techniniai ar moksliniai įrodymai:

- a) kad ketinamas priimti sprendimas grindžiamas Sutarties 30 straipsnyje išvardytais viešojo intereso sumetimais arba nuoroda į kitas svarbias visuomenės intereso priežastis; ir
- b) kad ketinamas priimti sprendimas yra tinkamas siekiant užtikrinti, kad būtų pasiektas nustatytas tikslas, ir neviršija to, kas būtina tam tikslui pasiekti.

Numatomas priimti sprendimas grindžiamas atitinkamo gaminio ar gaminių rūšies charakteristikomis.

Atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui gavus tokį pranešimą, jam turi būti suteiktas bent dvidešimties darbo dienų terminas pastaboms pateikti. Pranešime nurodomas terminas, per kurį gali būti pateiktos pastabos.

2. Visi 2 straipsnio 1 dalyje nurodyti sprendimai priimami ir apie juos pranešama atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui ir Komisijai per dvidešimties darbo dienų laikotarpį pasibaigus šio straipsnio 1 dalyje nurodytam terminui ekonominės veiklos vykdytojo pastaboms pateikti. Sprendime tinkamai atsižvelgiama į tas pastabas ir nurodomi pagrindai, kuriais grindžiamas sprendimas, įskaitant priežastis, dėl kurių atmesti ekonominės veiklos vykdytojo pateikti argumentai, jei jų buvo, ir į šio straipsnio 1 dalyje nurodytus techninius arba mokslinius įrodymus.

Kai tai pateisinama dėl klausimo sudėtingumo, kompetentinga institucija gali tik vieną kartą pratęsti pirmoje pastraipoje nustatytą laikotarpį ne ilgiau kaip dvidešimčia darbo dienų. Toks pratęsimas deramai pagrindžiamas ir apie jį ekonominės veiklos vykdytojui pranešama iki pradinio laikotarpio pasibaigimo.

2 straipsnio 1 dalyje nurodytame sprendime taip pat nurodomos teisių gynimo priemonės, kuriomis galima pasinaudoti pagal atitinkamoje valstybėje narėje galiojančią teisę, ir tokioms priemonėms taikomi terminai. Tokių sprendimų galima apskųsti nacionaliniuose teismuose, tribunoluose arba kitose apeliacinėse instancijose.

3. Jeigu kompetentinga institucija, 1 dalyje nustatyta tvarka pateikusi rašytinį pranešimą, nusprendžia nepriimti 2 straipsnio 1 dalyje nurodyto sprendimo, ji nedelsdama praneša apie tai atitinkamam ekonominės veiklos vykdytojui.

4. Jei kompetentinga institucija per šio straipsnio 2 dalyje nustatytą laikotarpį nepraneša ekonominės veiklos vykdytojui apie sprendimą, nurodytą 2 straipsnio 1 dalyje, laikoma, kad gaminį, kiek tai susiję su šio straipsnio 1 dalyje nurodytu techninės taisyklės taikymu, galima teisėtai parduoti toje valstybėje narėje.

7 straipsnis

Laikinas gaminio pardavimo sustabdymas

1. Taikant šiame skyriuje nustatytą procedūrą, kompetentinga institucija laikinai nesustabdo atitinkamo gaminio ar jo rūšies pardavimo, išskyrus atvejus, kai yra kuri nors iš šių sąlygų:

- a) įprastinėmis ar pagrįstai prognozuojamomis naudojimo sąlygomis atitinkamas gaminys ar jo rūšis kelia rimtą pavojų naudotojų saugai ir sveikatai; arba
- b) atitinkamo gaminio arba jo rūšies pardavimas valstybėje narėje apskritai draudžiamas visuomenės dorovės ar visuomenės saugumo sumetimais.

2. Kompetentinga institucija nedelsdama praneša pagal 8 straipsnį nustatytam ekonominės veiklos vykdytojui ir Komisijai apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sustabdymą. Šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytais atvejais prie to pranešimo pridedamas techninis arba mokslinis pagrindimas.

3. Bet kokį pagal šį straipsnį priimtą sprendimą sustabdyti gaminio pardavimą galima ginčyti nacionaliniuose teismuose, tribunoluose arba kitose apeliacinėse instancijose.

8 straipsnis

Ekonominės veiklos vykdytojo informavimas

4, 6 ir 7 straipsnių nuorodos į ekonominės veiklos vykdytojus laikomos nuorodomis:

- a) į gaminio gamintoją, kai jis įsisteigęs Bendrijoje, arba asmenį, kuris pateikė gaminį į rinką arba kompetentingų institucijų prašo leisti pateikti gaminį į rinką;

- b) kai kompetentinga institucija negali nustatyti ekonominės veiklos vykdytojų, nurodytų a punkte, tapatybės ir kontaktinių duomenų – į gamintojo atstovą, jeigu gamintojas nėra įsisteigęs Bendrijoje, arba, jeigu nėra Bendrijoje įsisteigusio atstovo, į gaminio importuotoją;
- c) kai kompetentinga institucija negali nustatyti ekonominės veiklos vykdytojų, nurodytų a ir b punktuose, tapatybės ir kontaktinių duomenų – į bet kurį tiekimo grandinės profesionalų atstovą, kurio veikla gali daryti poveikį gaminio savybėms, kurios reglamentuojamos jam taikoma technine taisykle;
- d) kai kompetentinga institucija negali nustatyti ekonominės veiklos vykdytojų, nurodytų a, b ir c punktuose, tapatybės ir kontaktinių duomenų – į bet kurį tiekimo grandinės profesionalų atstovą, kurio veikla nedaro poveikio gaminio savybėms, kurios reglamentuojamos jam taikoma technine taisykle.

3 SKYRIUS

GAMINIŲ KONTAKTINIAI CENTRAI

9 straipsnis

Gaminių kontaktinių centrų steigimas

1. Valstybės narės savo teritorijose paskiria gaminių kontaktinius centrus ir pateikia jų kontaktinius duomenis kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.
2. Komisija parengia ir reguliariai atnaujina gaminių kontaktinių centrų sąrašą bei jį skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Komisija taip pat pateikia tą informaciją susipažinti tinklavietėje.

10 straipsnis

Užduotys

1. Gaminių kontaktiniai centrai, *inter alia*, ekonominės veiklos vykdytojui ar kitos valstybės narės kompetentingai institucijai paprašius, teikia šią informaciją:
 - a) technines taisykles, taikomas konkrečios rūšies gaminiui teritorijoje, kurioje yra įsteigti tie gaminių kontaktiniai centrai, ir informaciją, ar šios rūšies gaminiui taikomas išankstinio leidimo reikalavimas pagal jų valstybės narės teisės aktus, taip pat informaciją apie abipusio pripažinimo principą ir šio reglamento taikymą tos valstybės narės teritorijoje;
 - b) kompetentingų institucijų toje valstybėje narėje kontaktinius duomenis pagal kuriuos į jas galima kreiptis tiesiogiai, įskaitant institucijų, atsakingų už konkrečių techninių taisyklių įgyvendinimo priežiūrą tos valstybės narės teritorijoje, duomenis;

- c) teisių gynimo priemonės, kuriomis paprastai galima pasinaudoti tos valstybės narės teritorijoje, jei kiltų ginčas tarp kompetentingų institucijų ir ekonominės veiklos vykdytojo.

2. Gaminių kontaktiniai centrai atsako į bet kokią 1 dalyje nurodytą prašymą per penkiolika darbo dienų nuo tokio prašymo gavimo.

3. Valstybėje narėje, kurioje atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas teisėtai parduoda atitinkamą gaminį, esantis gaminių kontaktinis centras ekonominės veiklos vykdytojui arba kompetentingai institucijai kaip nurodyta 6 straipsnyje gali suteikti visą būtiną informaciją ar pastabas.

4. Gaminių kontaktiniai centrai neima mokesčio už 1 dalyje nurodytos informacijos teikimą.

11 straipsnis

Telematinis tinklas

Pagal 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą patariamąją procedūrą Komisija gali įsteigti telematinį tinklą, kad įgyvendintų šio reglamento nuostatas dėl gaminių kontaktinių centrų ir (arba) valstybių narių kompetentingų institucijų keitimosi informacija.

4 SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

12 straipsnis

Įsipareigojimai teikti ataskaitas

1. Kiekviena valstybė narė Komisijai kasmet nusiunčia šio reglamento taikymo ataskaitą. Toje ataskaitoje nurodoma bent jau ši informacija:

- a) pagal 6 straipsnio 1 dalį išsiųstų rašytinių pranešimų skaičius ir atitinkamų gaminių rūšis;
- b) pakankamai informacijos apie sprendimus, priimtus pagal 6 straipsnio 2 dalį, įskaitant tų sprendimų priėmimo pagrindus ir atitinkamų gaminių rūšis;
- c) pagal 6 straipsnio 3 dalį priimtų sprendimų skaičius ir atitinkamų gaminių rūšis.

2. Atsižvelgdama į valstybių narių pagal 1 dalį pateiktą informaciją, Komisija analizuoja pagal 6 straipsnio 2 dalį priimtus sprendimus ir jų priėmimo pagrindus.

3. Iki 2012 gegužės 13, o vėliau kas penkerius metus, Komisija atlieka šio reglamento taikymo peržiūrą bei Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą apie tai. Prireikus Komisija su ataskaita gali pateikti pasiūlymus, kad būtų pagerintas laisvas prekių judėjimas.

4. Komisija parengia, skelbia ir reguliariai atnaušina gaminių, kuriems netaikomi derinamieji Bendrijos teisės aktai, nebaigtinį sąrašą. Komisija pateikia tą sąrašą susipažinti tinklavietėje.

13 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Komitetas, kurį sudaro valstybių narių atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.
2. Jeigu yra nuoroda į šią dalį, taikoma Sprendimo 1999/468/EB 3 straipsnyje nustatyta patariamoji procedūra, laikantis jo 7 straipsnio 3 dalies ir 8 straipsnio.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2008 m. liepos 9 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

14 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas Nr. 3052/95/EB panaikinamas ir šis panaikinimas įsigalioja nuo 2009 m. gegužės 13 d.

15 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2009 m. gegužės 13 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J.-P. JOUYET